

278. Az emberektől bűneim...

espressivo

1. Az em-be-rek-től bű-ne-im El-el-ta-kar-ha-tom, S behunytszemekkel
 2. A föl-di ajk jó t mondhatrá, És nyer-he-tek ba-bért, Ki-tün-tet-het-nek
 3. Úgy-szintén, já-m-bor é-le-tért Ha ér is meg-ve-tés, A jó esz-mé-kért

ön-ma-gam El is á-mít-ha-tom,
 vád he-lyett Az ál-nok tet-te-kért, De Is-ten lát a szí-vek-be, Ő-
 gúny, szí-tok És tes-ti szen-ve-dés,

De

ná-la nincs ti-tok; Mi most itt rejt-ve vég-be-megy, Napfényre jön-ni fog!

Mi

Ki a sötétségből kijelenti a mélységes titkos dolgokat; és megvilágosítja a nagy homályos dolgokat.

Jób 12:22